

3. П(С)БО 9 «Запаси» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0751-99>
4. Малюга Н. М. Шляхи удосконалення оцінки в бухгалтерському обліку: Теорія, практика, перспективи / Н. М. Малюга. – Житомир : ЖІТІ, 2007. – 384 с.

Плазинський Петро Васильович, студент 1 курсу,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н.,
доцент кафедри обліку та фінансів,

СУТЬ ТА НАСЛІДКИ ІНФЛЯЦІЇ

В умовах постійного зростання цін та знецінення гривні інфляція є однією з основних причин зниження темпів економічного розвитку в Україні. Усвідомлення загрози наслідків інфляції та важливості зменшення її темпів – важлива передумова на шляху до економічного зростання.

Інфляція – це процес знецінення грошей та загального підвищення цін на товари і послуги внаслідок порушення закону грошового обігу.

Для обчислення рівня інфляції в країні використовують індекс інфляції. Індекс інфляції (індекс споживчих цін) — це показник, який характеризує зміну загального рівня цін на товари і послуги для населення за певний період [1]. Розрахунок проводиться за набором з 297 товарів і послуг. У цей набір входять товари та послуги, які є найбільш важливими для споживача (з точки зору авторів методології розрахунку). Індекс споживчих цін розраховується щомісячно, є оперативним і найпоширенішим показником рівня інфляції.

На рисунку 1. наведено зміни індексу інфляції в Україні за 2007-2017 роки. З графіка на рис. 1. ми бачимо, що за період 2007 по лютий 2017 року підсумковий індекс інфляції склав 376,2%. В західній економічній літературі помірної інфляція (до 10% на рік) не розглядається як соціальне зло. Навпаки, вважається, що вона певною мірою стимулює економіку, надаючи їй необхідного динамізму. Але, в основному, інфляція призводить до негативних явищ з серйозними наслідками; це своєрідна хвороба економіки.

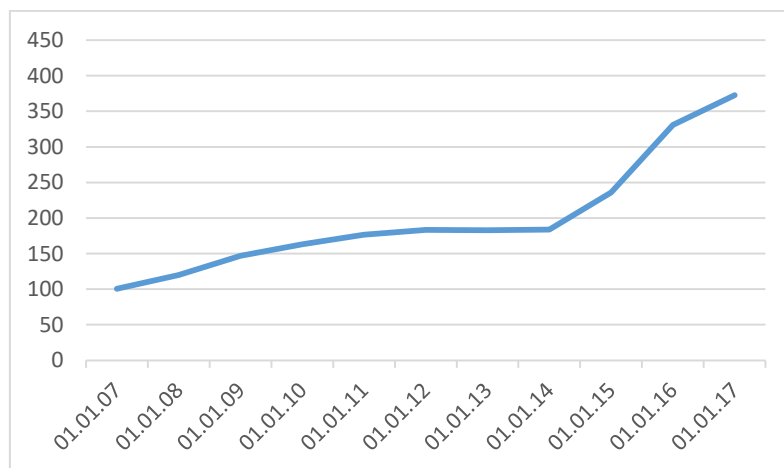

Рис. 1. Динаміка індексу інфляції в Україні з 2007 року (наростаючим підсумком) [1]

Негативні наслідки інфляційних процесів можна поділити на 2 групи: економічні та соціальні [2, с.121-122].

Економічні наслідки інфляції:

По-перше, інфляція руйнує нормальні господарські зв'язки, посилює хаос і диспропорції в економіці, дезорганізує інвестиційний процес, оскільки при нестримному зростанні цін мета виробництва (прибуток) може бути досягнута і без зростання виробництва.

По-друге, капітали переливаються зі сфери виробництва у сферу обігу. Насамперед у спекулятивні комерційні структури, де вони швидше обертаються і приносять величезні прибутки. Зростають спекуляція, тіньова економіка, корупція.

По-третє, порушується нормальне функціонування кредитно-грошової системи.

По-четверте, поступово згортаються товарно-грошові відносини й розширюється прямий продуктообмін на основі бартерних угод.

По-п'яте, інфляція негативно впливає і на міжнародне економічне та валютно-кредитне становище країни. Інфляція стримує надходження іноземного капіталу, знижує офіційний і ринковий курси національної валюти через її знецінення.

Соціальні наслідки інфляції:

По-перше, інфляція знижує життєвий рівень усіх верств населення, особливо тих, які мають сталий дохід.

Розглянемо приклад стану економіки в 2014 році, оскільки цей рік відзначався стрімким зростанням рівня інфляції (офіційно оприлюднений індекс інфляції склав 124,9% [1]). Дефлятор ВВП, за даними МВФ, за цей період склав 47,4%. Реально ціни на багато груп товарів, особливо на імпортовані, вирости в два і більше рази. Номінальна заробітна плата, за даними Держкомстату, в 2014 году порівняно з попереднім роком зросла на 393 грн (з 3619 до 4012 грн). Однак доларовому еквіваленті вона знизилась на 199 доларів, з 453 до 254 доларів США [3]. Відповідно купівельна спроможність українського населення знизилась майже вдвічі.

По-друге, інфляція знецінює попередні грошові заощадження населення в банках, страхових полісах, щорічну ренту та інші паперові активи з фіксованою вартістю.

По-третє інфляція посилює безробіття, підриває мотивацію до ефективної трудової діяльності, посилює соціальну диференціацію населення і соціальну напругу в суспільстві.

Отже, незважаючи на те, що помірну інфляцію економісти вважають допустимою, і навіть бажаною, загалом це негативне економічне явище, яке призводить до скорочення темпів виробництва в країні, зниження життєвого рівня громадян, несприятливої інвестиційної атмосфери та породжує інші економічні та соціальні проблеми. Зменшення темпів інфляції наразі повинно бути одним із ключових напрямків діяльності уряду, оскільки вирішення цієї проблеми необхідне усім суб'єктам національної економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Індекси цін.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
2. *Юрій С.І. Економічна теорія: політична економія.* [Текст] : підр. / С. І. Юрій [та ін.] - К.: Кондор, 2009. - 604 с.
3. *Комплексна оцінка економічної ситуації в Україні у 2014-2015 рр. (частина 1: Загальна оцінка макроекономічної ситуації)* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://iac.org.ua/kompleksna-otsinka-ekonomichnoyi-situatsiyi>

Брайляк Оксана Василівна, *магістр 1 курсу,*
Заяць Марта Яремівна, *к.е.н.,*
викладач кафедри обліку та фінансів,

ІНФОРМАЦІЙНІ ПОТРЕБИ КОРИСТУВАЧІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Як зазначено в НП(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності” від 07.02.2013 року [1], користувачами звітності – є фізичні та юридичні особи, яким необхідна інформація про діяльність підприємства для прийняття рішень. Класифікація груп користувачів фінансової звітності різними вченими визначається по-різному.

Так, Б. Нідлз розподіляє користувачів фінансової звітності на три групи: 1) ті, які керують підприємством (адміністрація); 2) ті, що знаходяться за межами підприємства і мають прямий фінансовий інтерес у ньому (фактичні та потенційні інвестори, кредитори); 3) користувачі, які проявляють непрямий фінансовий інтерес до підприємства (податкові, регулюючі, державні органи, трудові колективи та суспільство) [2, с. 17].

Є.С. Хендріксен та М.Ф. Ван Бреда [3, с. 88] зазначають, що варіація інформаційних потреб користувачів обумовлює необхідність складання для різних користувачів різні форми звітності, або розширювати об’єм інформації в одному звіті, який розрахований на всіх користувачів, більша частина яких може не цікавитися значною частиною показників.

Таким чином на основі досліджень можна зробити висновок, що до числа груп користувачів, які задовольняють свої інформаційні потреби на основі даних фінансової звітності, належать інвестори, акціонери, працівники, позикодавці, постачальники, кредитори, клієнти, замовники, державні органи, громадськість тощо. Вони використовують фінансову звітність для задоволення інформаційних потреб, що наведені в табл. 1.

Таблиця 1.

Користувачі фінансової звітності та їх інформаційні потреби

№	Групи	Інформаційні потреби користувачів	Звітність
<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>Г</i>
1	Інвестори	У зв’язку з існуванням ризику, пов’язаного з інвестиціями та доходами на них, необхідною є інформація, яка допоможе визначити доцільність придбання, утримання або реалізації акцій (частки у капіталі), та оцінити здатність підприємства виплачувати дивіденди (розподіл чистого прибутку).	Фінансова, (в окремих випадках управлінська)
2	Акціонери		
3	Працівники	Зацікавлені в інформації, що характеризує стабільність та прибутковість підприємства і допомагає оцінити здатність підприємства забезпечити збереження робочих місць, оплату праці та пенсійне забезпечення тощо.	Фінансова